

Alternatívne spôsoby hospodárenia v krajinách západnej Európy

V krajinách západnej Európy sa termín biologické alebo alternatívne hospodárenie začal častejšie objavovať v 70. rokoch. Obvyklé spôsoby hospodárenia sa označovali ako konvenčné. Alternatívne poľnohospodárstvo je spoločný názov pre rôzne smery a metódy:

- **Organické poľnohospodárstvo** je najstaršie a najrozšírenejšie najmä v anglicky hovoriacich krajinách (asi 75 % z celkového alternatívneho poľnohospodárstva na svete). Jeho zakladateľmi boli Albert Howard a Eve Balfour už v 30. rokoch. Albert Howard spracoval v Indii (1924-1931) metódou kompostovania, ktorú nazval "Indore". Spolupracoval s Eve Balfour, ktorá sa zaujíma o premenu organických látok v pôde a úlohu mykorízy v zásobovaní rastlín živinami. Jej práca "Living soil" neskôr podnietila metódu Howard-Balfour. Jej základom je organické hnojenie (bez chovu zvierat na farme), prípadne kombinovaný spôsob organominerálny. Na báze tejto metódy r. 1975 vzniklo vo Veľkej Británii hnutie výrobcov Organic Farmers. Vychádza z uzavretého cyklu látkovej výmeny v rámci hospodárstva, ktoré sa chápe ako organická jednotka. Vstupy zvonka sú úplne vylúčené alebo prísne limitované. Redukciu burín, chorôb a škodcov zaručujú vyvážené, druhovo pestré osevné postupy s využitím biologického a mechanického spôsobu ochrany rastlín.

- **Biologicko-dynamické poľnohospodárstvo** založil Rudolf Steiner. Jeho stúnci ráťajú s vplyvom koznických sôl na pôdu, rastliny, zvieratá i ľudí. Pestovanie rastlín sa riadi podľa postavenia Mesiaca. Na hnojenie používajú predovšetkým organické hnojivá (maštaľný hnoj, komposty), ku ktorým pridávajú rôzne rastlinné preparáty. Organické hnojivá majú úplne zabezpečiť potrebu dusíka. Dostatočným zdrojom dusíka sú leguminózy, pestované

v rámci osevného postupu. Živiny, ako fosfor a draslik, môžu sa výnimocne dodávať v postupne pôsobiacich hnojivách, napr. mletých fosfátoch, Thomasovej alebo čadičovej mûčke a pod. V ochrane rastlín sa zakazuje používať syntetické preparáty. Nahrádzajú ich ochranné prostriedky rastlinného pôvodu, napr. žihľava s rôznymi doplnkami. Tento spôsob je rozšírený najmä v Holandsku, Švajčiarsku, Nemecku a v Škandinávii.

- **Organicko-biologické poľnohospodárstvo**, rozšírené najmä v nemecky hovoriacich krajinach a v Škandinávii, vzniklo vo Švajčiarsku už v 30. rokoch. Jeho zakladateľom bol Hans Müller. Je založené na

maximálnom rešpektovaní ekologických a biologických zákonov, zdôrazňuje mikrobiologickú aktivitu pôdy a jej minimálne spracovanie. Táto metóda umožňuje hnojenie prírodnými minerálnymi a morskými prípravkami. Používa sa kompostovaný maštaľný hnoj, komposty, minerálne mûčky bohaté na stopové prvky a mikrobiologické aktivátory. V porovnaní s biologicko-dynamickým spôsobom hospodárenia nesleduje kozmické vplyvy.

- *L'agriculture biologique* je spôsob organicko-biologického poľnohospodárstva, založený a najviac rozšírený vo Francúzsku. Existujú dve metódy hospodárenia. Raoul Lemaire a Jean Boucher (autori prvej metódy) ešte r. 1963 propagovali hnojenie kompostami zo slamy a morských živočíchov s vápenatým skeletom. Podľa tejto koncepcie syntetické hnojová a chemikálie na ochranu rastlín nezodpovedajú rovnováhe pôdy. Druhú metódu biologického hospodárenia založil Claude Aubert pri hnutí Nature et Progrès. R. 1972 vďaka tejto asociácii vznikla Medzinárodná federácia organického poľnohospodárskeho hnutia (IFOAM - International Federation of Organic Agriculture

Tab. 1. Prehľad alternatívneho poľnohospodárstva v krajinách Európskeho spoločenstva (podľa Hamma, 1989)

Krajina	Počet poľnohospodárskych podnikov	Obhospodarovaná pôda v ha	% z celkového počtu podnikov	% z celk. plochy poľnohospodárskej pôdy
SRN	1 930	35 400	0,27	0,30
Belgicko	103	972	0,11	0,07
Dánsko	253	4 000	0,29	0,14
Francúzsko	2 660	40 000	0,26	0,14
Írsko	37	1 300	0,02	0,03
Taliansko	986	6 000	0,04	0,04
Luxembursko	13	412	0,33	0,33
Holandsko	487	3 384	0,37	0,17
Portugalsko	7	185	0,01	0,01
Španielsko	328	2 700	0,02	0,01
Veľ. Británia	618	8 619	0,26	0,05
Grécko	-	-	-	-
Európske spoločenstvo	7 413	103 000	0,09	0,09

movements) vrcholová svetová organizácia všetkých hnutí za alternatívne polnohospodárstvo. Táto všeobecne prospiešná nezisková, príspevková organizácia v medzinárodnom meradle podporuje a organizuje rozvoj dlhodobo stabilných polnohospodárskych systémov. Snaží sa o udržanie a ochranu neobnoviteľných prírodných zdrojov a zvyšovanie prirodzenej úrodnosti pôdy. Zdržuje okolo 250 riadnych členov (organizácií) z asi 55 štátov, a tým reprezentuje záujmy a názory asi štvrt milióna ľudí. Táto metóda zdôrazňuje dobrovoľný charakter svojich aktivít. Prostredníctvom časopisu *Nature et Progres* spája konzumentov s agrobio-lógiemi, organizuje semináre a výstavy. Vo Francúzsku hospodári podľa nej asi 1% polnohospodárov.

- ANOG (*Pracovné spoločenstvo pre prirodzené pestovanie ovocia a zeleniny*) využíva vo väčšej miere poznatky prírodných vied. Jeho zakladateľ Nemec Leo Fürst vychádzal z toho, že len na zdravej pôde môžu rásť zdravé rastliny. Priemyselné hnojivá a chemické prostriedky na ochranu rastlín sa používajú, ale platia

niektoré obmedzenia. Ošetrovanie listov a ovocia sa vykonáva prirodzenými preparátmi (napr. z morských rias).

- *Nezávislí* - v poslednom čase rýchle rastúca skupina polnohospodárov - sa nehlásia k žiadnemu zo spomínaných smerov. Spĺňajú však podmienky definície alternatívneho polnohospodárstva a ne používajú priemyselné hnojivá ani pesticídy.

Okrem týchto hlavných smerov existuje ešte mnoho ďalších variantov (veganistický, makrobiotický a pod.), ako aj prechodných foriem medzi alternatívnym a konvenčným polnohospodárstvom.

Medzi európskymi krajinami existujú pomerne veľké rozdiely v objeme producie i v postojoch štátnych inštitúcií k poskytovaniu podpory pri prechode na takýto spôsob hospodárenia i k investiciám do výskumu a vývoja alternatívnych spôsobov hospodárenia. Celkovo však možno konštatovať, že dopyt po bioproductoch evidentne rastie a zvyšuje sa objem i význam ekologického polnohospodárstva. V krajinách západnej Európy je problematika biologizácie a ekologizácie polno-

hospodárstva dlhodobou záležitosťou vládnej politiky. Európsky parlament v Štrasburgu r. 1991 schválil významný dokument *Kolektívne programy v prospech kvalitného polnohospodárstva*, rešpektujúceho životné prostredie a ročný príspevok 400 ECU na 1 ha pôdy (2800 frankov) po dobu 5 rokov pre takýto spôsob hospodárenia. Príspevok sa skladá z dvoch časťí. Základná sadzba je 200 ECU na 1 ha pôdy a obiliny a 200 ECU počas 5 rokov na prechod z konvenčného na biologické polnohospodárstvo. Na znovuzalesňovanie pôdy sa bude tento príspevok poskytovať až na 30 rokov. Z dokumentu vyplýva, že vyspelé krajinu cielenou vládnou politikou podporujú proces rozširovania biologicko-ekologických systémov hospodárenia, čo si však vyžaduje prísnu regulatelnosť a podriadenosť prísnym pravidlám. V dlhodobej perspektíve sa predpokladá i ekonomická prospiešnosť alternatívnych spôsobov hospodárenia.

Zuzana Kasanická

Ekologický bestseller

Igor Michal: *Ekologická stabilita*: Veronica, ekologické stredisko ČSOP pro Ministerstvo životního prostredí ČR, Brno 1992. Náklad 3000 ks, 244 strán.

Dnes, keď problémy životného prostredia bijú na poplach, dostáva sa z vydavateľstva Veronica na knižný trh odborné dielo mimoriadnej hodnoty. Ak si pripomieneme prijatý zákon o životnom prostredí, ale i zákon o pozemkových úpravách, do ktorého vstúpil terminus-technicus "územný systém ekologickej stability" pod skratkou ÚSES, zistíme, že vyšla publikácia, určená nielen špecialistom, pedagógom a študentom, ale aj pracovníkom štátnych správ v oblasti o životného prostredia. Ilustrácie, obrázky, fotografie, grafy, ale i citáty pritiahnú azda aj širšiu vedeckú pospolitosť, ktorej nie sú fahostajné tiehto problémov.

Hoci ide o knihu nepochybne odbornú, neustále kladie dôraz na obnovu duchovných hodnôt a zmenu myslenia človeka. Iba takto sa

"Všechny informace jsou neúplné a my musíme pribudovať s pokorou."

Jacob Bronowski

